Dosarul:nr.2r-1702/24 Judecător: Victor Sandu
2-23117532-02-2r-29052024

D E C I Z I E

18 iulie 2024 mun. Chişinău

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chişinău

în componentă:

Președintele ședinței, judecătorul Marina Anton

Judecătorii Natalia Mămăligă și Olga Cojocaru

examinând fără participarea părților recursul declarat de *****, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Danilova Anastasia și Cerescu Paula către Lozovanu Constantin cu privire la repararea prejudiciului material cauzat prin ridicarea construcției neautorizate și cererea reconvențională înaintată de Lozovanu Constantin către Danilova Anastasia și Cerescu Paula cu privirea la încasarea sumei prejudiciului material, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 aprilie 2024, prin care cererea de asigurare a acțiunii s-a respins,

c o n s t a t ă:

La data de 14 august 2023 Danilova Anastasia și Cerescu Paula s-au adresat Judecătoriei Chișinău, sediul Centru cu o cerere de chemare în judecată împotriva lui Lozovanu Constantin cu privire la repararea prejudiciului material cauzat prin ridicarea construcției neautorizate.

Ulterior, la data de 27 martie 2024, în ședința de judecată pârâtul Lozovanu Constantin a formulat acțiune reconvențională împotriva reclamantelor Danilova Anastasia și Cerescu Paula, solicitând încasarea în mod solidar din contul cet. Danilova Anastasia și Cerescu Paula în beneficiul lui Lozovanu Constantin a prejudiciului material în mărime de 274 939,87 (două sute șaptezeci și patru mii nouă sute treizeci și nouă, 87 bani) lei și încasarea în mod solidar din contul cet. Danilova Anastasia și Cerescu Paula în beneficiul lui Lozovanu Constantin a prejudiciului material în mărime de 62 784,22 (șaizeci și două mii șapte sute optzeci și patru, 22 bani) lei.

Totodată, în cadrul ședinței de judecată din data de 10.04.2024, pârâtul Lozovanu Constantin a formulat cerere de asigurare a acțiunii reconvenționale prin aplicarea sechestrului pe toate bunurile mobile și imobile precum și pe conturile bancare deținute de către Danilova Anastasia și Cerescu Paula în limita valorii acțiunii reconvenționale înaintate.

Ca motiv al înaintării cererii de asigurare a acțiunii, partea a invocat că, necesitatea aplicării unor astfel de acțiuni este de a evita producerea unor pagube iremediabile

drepturilor reclamantului, pagube care pot fi provocate de tergiversarea procesului judiciar, eventualele acțiuni de înstrăinare a bunurilor imobile și mobile sau de proastă administrare a sumelor de bani din conturile bancare de către pîrît și imposibilitatea punerii în executare a eventualului act judecătoresc de admitere a acțiunii .

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 aprilie 2024, s-a respins cererea de asigurare a acțiunii depusă de Lozovanu Constantin, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Danilova Anastasia și Cerescu Paula către Lozovanu Constantin cu privire la repararea prejudiciului material cauzat prin ridicarea construcției neautorizate și cererea reconvențională înaintată de Lozovanu Constantin către Danilova Anastasia și Cerescu Paula cu privirea la încasarea sumei prejudiciului material, ca fiind neîntemeiată.

La data de 16 aprilie 2024, Lozovanu Constantin a depus cerere de recurs împotriva încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 aprilie 2024, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi încheieri prin care de admis cererea cu privire la asigurarea acțiunii în sensul formulat.

În motivarea recursului declarat recurentul a invocat, că încheierea prime instanțe este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată din următoarele considerente.

Asigurarea acțiunii contribuie real la executarea ulterioară a hotărârii judecătorești adoptate şi, astfel, constituie un mijloc eficient de protecție a drepturilor subiective ale participanților la proces. Astfel, asigurarea acţiunii este acel instrument juridic care garantează executarea unei hotărâri judecătorești. Importanța ei constă în faptul că prin aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii sunt apărate drepturile reclamantului în cazul în care pârâtul poate acționa cu rea-credinţă, astfel încât să facă greu de executat sau imposibilă executarea eventualei hotărâri în favoarea reclamantului.

La soluționarea chestiunii privind asigurarea acțiunii instanța de judecată verifică: raționalitatea şi temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii; dacă există vreun pericol de dispariție, degradare. înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare; asigurarea unui echilibru între interesele părţilor cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terţi în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitată în corelație cu obiectul acțiunii înaintate şi dacă aceasta v-a asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

A menționat că potrivit pct.23-25 din decizia de inadmisibilitate a Curţii Constituționale a RM nr. 108 din 07.11.2017, Curtea observă că Codul de procedură civilă reglementează întregul mecanism procedural în vederea aplicării măsurilor asigurătorii. Astfel, potrivit articolului 174 alin.(l) din Codul de procedură civilă, asigurarea se admite doar în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești. De asemenea, în jurisprudența sa, Curtea a reţinut că măsurile provizorii, aplicate în fiecare caz separat examinat de instanţa de judecată, ţin de substanţa obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună măsura provizorie, care menţine starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanțe în care în mod plauzibil se afirmă un risc al unei pagube ireparabile (HCC nr. 31 din 1 octombrie 2013, §72).

Circumstanțele menționate, reprezintă în sine un risc eminent care să pună în pericol neexecutarea hotărârii, mai mult ca atât neaplicarea măsurii de asigurare poate genera un

prejudiciu reclamantului. Or, în acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că executarea hotărârii judecătorești este acoperită de protecția art. 6 din Convenție, statul fiind obligat de a întreprinde măsuri în vederea asigurării executării.

În conformitate cu art.426 alin.(3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

Studiind recursul declarat şi materialele pricinii, Colegiul consideră recursul ca fiind neîntemeiat şi pasibil de a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art.427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.

Colegiul a stabilit ***că la data de 14 august 2023 Danilova Anastasia și Cerescu Paula s-au adresat Judecătoriei Chișinău, sediul Centru cu o cerere de chemare în judecată*** împotriva lui Lozovanu Constantin cu privire la repararea prejudiciului material cauzat prin ridicarea construcției neautorizate.

Ulterior, ***la data de 27 martie 2024, în ședința de judecată pârâtul Lozovanu Constantin a formulat acțiune reconvențională*** împotriva reclamantelor Danilova Anastasia și Cerescu Paula, solicitând încasarea în mod solidar din contul cet. Danilova Anastasia și Cerescu Paula în beneficiul lui Lozovanu Constantin a prejudiciului material în mărime de 274 939,87 (două sute șaptezeci și patru mii nouă sute treizeci și nouă, 87 bani) lei și încasarea în mod solidar din contul cet. Danilova Anastasia și Cerescu Paula în beneficiul lui Lozovanu Constantin a prejudiciului material în mărime de 62 784,22 (șaizeci și două mii șapte sute optzeci și patru, 22 bani) lei.

În procesul examinării cauzei civile nominalizate, ***la data de 10.04.2024, pârâtul Lozovanu Constantin a înaintat instanței de judecată o cerere privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii*** în temeiul prevederilor art. art. 174,175, 177 și 178 CPC solicitând emiterea unei încheieri de asigurare a acțiunii și anume prin aplicarea sechestrului pe toate bunurile mobile și imobile precum și pe conturile bancare deținute de către Danilova Anastasia și Cerescu Paula în limita valorii acțiunii reconvenționale înaintate.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 aprilie 2024, s-a respins cererea de asigurare a acțiunii depusă de Lozovanu Constantin, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Danilova Anastasia și Cerescu Paula către Lozovanu Constantin cu privire la repararea prejudiciului material cauzat prin ridicarea construcției neautorizate și cererea reconvențională înaintată de Lozovanu Constantin către Danilova Anastasia și Cerescu Paula cu privirea la încasarea sumei prejudiciului material, ca fiind neîntemeiată.

La data de 16 aprilie 2024, Lozovanu Constantin a depus cerere de recurs împotriva încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 aprilie 2024, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi încheieri prin care de admis cererea cu privire la asigurarea acțiunii în sensul formulat.

În conformitate cu prevederile art.5 CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța de judecată în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

În același timp, Codul de procedură civilă prevede că tratatele internaționale au prioritate față de legislația internă şi cer judecătorilor să aplice direct prevederile tratatelor

internaționale. În acest sens, sarcina primordială cu privire la aplicarea prevederilor Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale revine instanțelor naționale.

Astfel, la judecarea cauzelor, instanțele de judecată trebuie să verifice dacă legea sau actul, care urmează a fi aplicate şi care prevede drepturi şi libertăți proclamate de Convenția Europeană, sânt compatibile cu prevederile acesteia.

În caz de incompatibilitate, instanțele judecătorești vor aplica direct prevederile Convenției Europene, despre acest fapt fiind menționat în actele judecătorești de dispoziție pronunțate.

Colegiul Civil reține că instanța de recurs, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-i-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

În baza art.10 alin.(1) Cod civil persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

Potrivit art.11 alin.(1) Cod civil buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.

În contextul pretențiilor deduse judecării instanța de recurs reține că în temeiul art.15 alin.(1) Cod civil apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

În temeiul art.16 alin.(1) Cod civil apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin:

a) recunoașterea dreptului;

b) restabilirea situației anterioare încălcării dreptului şi suprimarea acțiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui;

c) constatarea sau, după caz, declararea nulității actului juridic;

d) declararea nulității actului emis de o autoritate publică;

e) impunerea la executarea obligației în natură;

f) autoapărare;

g) repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial;

h) încasarea dobânzii de întârziere sau, după caz, a penalității;

i) rezoluțiunea sau modificarea contractului;

j) neaplicarea de către instanța de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică;

k) alte căi prevăzute de lege.

În temeiul alin.(2) al aceluiași articol metodele de apărare prevăzute la alin.(1) pot fi invocate dacă sânt întrunite condițiile stabilite de lege şi, după caz, de actul juridic pentru aplicarea acestora.

Potrivit art.13 alin.(1) Cod civil niciun drept subiectiv nu poate fi exercitat predominant în scopul de a cauza altei persoane un prejudiciu sau a-i dăuna în alt mod (abuzul de drept).

Alin.(2) indică că în cazul abuzului de drept, instanța de judecată, ținând cont de natura şi consecințele acestuia, refuză titularului în apărarea dreptului subiectiv exercitat abuziv sau, după caz, îl obligă la încetarea exercitării abuzive.

În conformitate cu prevederile art.174 alin.(1) CPC, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În conformitate cu prevederile art.175 alin.(1) CPC, în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept:

a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane;

a1) să noteze acțiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pârâtului;

b) să interzică pârâtului săvârșirea unor anumite acte;

c) să interzică altor persoane săvârșirea unor anumite acte în privința obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligații faţă de el;

d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acțiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar);

e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează că, judecătorul sau instanța dispune, la cererea participanților la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acțiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acţiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depășește valoarea acțiunii.

Totodată, Colegiul reiterează şi prevederile art.177 alin.(1) CPC, care reglementează expres, că cererea de asigurare a acțiunii urmează să conțină motivele şi circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

În conformitate cu art.118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiile sale dacă legea nu dispune altfel.

Pornind de la normele legale care reglementează asigurarea acțiunii, Colegiul constată că această instituție este condiționată prioritar de justificarea scopului acestei măsuri.

În sensul normei enunțate este de înțeles că instanța urmează să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. Această necesitate poate rezulta din pericolul de dispariție, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, proastă administrare a averii etc. De asemenea, la aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, este necesar de verificat raționalitatea şi temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare, probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii.

Drept urmare, examinând cererea de asigurare a acțiunii, este important, în fiecare caz concret, să fie verificat obiectul și temeiul acțiunii principale, să fie determinată natura litigiului, verificate argumentele reclamantului referitoare la acțiunile cu rea credință ale

pârâtului de înstrăinare a bunurilor, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoarei hotărâri judiciare.

Totodată, este necesar de stabilit asigurarea unui echilibru între interesele părților interesate, precum şi în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate în corelație cu obiectul acțiunii înaintate şi dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Colegiul reține că potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, legislația naționala, trebuie să indice cu o claritate rezonabilă, scopul şi modalitatea de exercitare a discreției relevante acordate autorităților publice, pentru a asigura persoanelor nivelul minim de protecție la care cetățenii au dreptul în virtutea principiului preeminentei dreptului într-o societate democratică (hot. CC nr. 26 din 23.11.2010, hot. CC 12 din 14/05/2015). Or, într-un stat democratic de drept protejarea şi promovarea drepturilor şi libertăților omului, constituie un principiu fundamental, deziderat suprem (hot. CC nr. 241/29 din 27.12.2004).

Colegiul Civil, analizând legalitatea și temeinicia încheierii contestate, reține că instanța de recurs, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit motivării încheierii contestate, instanța de fond a ajuns la concluzia că pîrîtul Lozovanu Constantin nu a justificat și nici nu a administrat probe, care să impună aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Drept consecință, instanța a conchis că nu poate constata că există un pericol real și iminent de producere a unor prejudicii pentru reclamanta în cazul neaplicării măsurilor de asigurare.

Raportând prevederile acestor norme la circumstanțele speței, Colegiul conchide că prima instanță corect și întemeiat a concluzionat că cererea de asigurare a acțiunii înaintată de avocatul Lozovanu Constantin este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Or, pîrîtul Lozovanu Constantin având obligația pozitivă a probațiunii în instanță nu a prezentat, în sensul art.118 alin.(1) CPC, probe concludente şi admisibile, care să dovedească faptul că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, în cazul unei eventuale soluții de admitere a acțiunii.

Argumentele recursului precum că prima instanță greșit a respins cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului pe toate bunurile mobile și imobile precum și pe conturile bancare deținute de către Danilova Anastasia și Cerescu Paula în limita valorii acțiunii reconvenționale înaintate, nu pot fi reținute.

Or, pârâtul a înaintat cerințe de asigurarea acțiunii, fără a invoca, argumenta şi justifica existenta indiciilor, că neaplicarea măsurilor respective ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, după cum statuează art.174 CPC, adică argumente justificative în care rezidă necesitatea aplicării măsurilor de asigurare, şi anume, ce ar rezulta din pericolul de dispariție, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, proastă administrare a averii etc., eventuale indicii referitoare la acțiunile cu rea-credință ale reclamantelor de înstrăinare a bunurilor, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoarei eventuale hotărâri judiciare.

Reieșind din situația de fapt enunțată raportată la textele de lege enunțate, se concluzionează că cerințele enunțate de asigurare a acțiunii sunt nemotivate în fapt, nefiind indicate careva motive plauzibile, prin urmare, fiind calificate just de către prima instanță ca fiind neîntemeiate şi pasibile de a fi respinse.

Totodată, ținând cont de faptul că temeiurile asigurării acțiunii nu sânt enumerate expres în art.174 CPC, urmează ca judecătorul să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. Această necesitate poate rezulta din pericolul de dispariție, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, proastă administrare a averii etc. Prin urmare, examinând cererea de asigurare a acțiuni, instanța urmează, în fiecare caz concret, să verifice obiectul şi temeiul acțiuni principale, să determine natura litigiului, să verifice argumentele reclamantului referitoare la acțiunile cu rea-credință ale pârâtului de înstrăinare a bunurilor, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoarei hotărâri judiciare.

Distinct de cele menționate se va reține drept corectă şi mențiunea instanței de fond că la caz nu s-a demonstrat nici eventuala posibilitate de prejudicii prin neaplicarea măsurilor de asigurare şi că toate afirmațiile recurentei cu privire la rea-credință a pârâtei și la necesitatea aplicării acestora sunt declarative şi neprobate, pe când, în sensul art.177 CPC este de înțeles că, cererea de asigurare a acțiunii urmează a fi motivată, indicându-se în aceasta motivele şi circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

Ba mai mult, în caz de emiterea unei încheieri de admitere a aplicării măsurilor de asigurare indicate în cererea pârâtului instanța de judecată riscă să se expună asupra fondului cauzei.

Reieșind din situația de fapt enunțată raportată la textele de lege enunțate, se concluzionează că cerințele enunțate de asigurare sunt nemotivate în fapt, nefiind indicate careva motive plauzibile, prin urmare fiind calificate drept neîntemeiate şi pasibile de a fi respinse.

Astfel, încheierea contestată este adoptată în conformitate cu normele de drept procedural care reglementează acțiunile instanței la acea fază a procesului şi cu aprecierea completă a tuturor probelor şi a circumstanțelor referitoare la temeiul de asigurare a acțiunii - motiv pentru care, Colegiul civil o considerată legală şi întemeiată, iar recursul declarat este unul neîntemeiat .

Or, principiul preeminenței dreptului, inserat în preambulul Convenției Europene şi Statutul Consiliului Europei, constituind în același timp atât un important impuls la adoptarea Convenției (Golder c. Regatului Unit al Marei Britanii, nr.4451/70 din 21.02.1975, par.34, f.d.30), cât şi parte integrantă a Convenției în conformitate cu prevederile art.31 alin.(2) al Convenției de la Viena, nu poate fi neglijat la soluționarea pricinilor civile potrivit prevederilor art.12 CPC.

În temeiul dispozițiilor art.1 alin.(3) al Constituției Republicii Moldova, în lumina interpretărilor date în jurisprudența constantă a Curții Constituționale, (hotărârea Curţii Constituționale nr.2 din 19.01.1998, publicată în Monitorul Oficial nr.12-13/8 din 19.02.1998), una din caracteristicile constituționale ale statului de drept o constituie obligațiunea statului, autorităților lui publice, instituțiilor, persoanelor oficiale de a activa în limitele atribuțiilor lor stabilite de Constituție şi Legi, iar instanța de judecată nu constituie o excepție în acest sens.

În continuarea ideii prefigurate, conducându-se de prevederile art.9 CPC, Colegiul Civil reține rolul diriguitor al instanței de judecată în organizarea şi desfășurarea procesului,

pe principiile de contradictorialitate şi egalității părților în drepturi, art.26 CPC, motiv din care exonerarea limitarea nejustificată a unui participat la proces în drepturile procesual-legale, ar reprezenta în esență o favorizare nejustificată a celuilalt participant la proces, în frauda regulilor unui proces echitabil.

În contextul celor expuse, Colegiul Civil constată justețea concluziei instanței de fond de respingere a cererii de aplicare a măsurilor de asigurarea acțiunii, deoarece, după cum s-a indicat mai sus, cerințele pârâtului de asigurare a acțiunii sunt nemotivate în fapt, nefiind indicate careva motive plauzibile, motiv pentru care, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 aprilie 2024.

În conformitate cu art.427 lit. a) CPC, Colegiul Civil,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de *****

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 aprilie 2024, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Danilova Anastasia și Cerescu Paula către Lozovanu Constantin cu privire la repararea prejudiciului material cauzat prin ridicarea construcției neautorizate și cererea reconvențională înaintată de Lozovanu Constantin către Danilova Anastasia și Cerescu Paula cu privirea la încasarea sumei prejudiciului material.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței Marina Anton

Judecătorul

Judecătorii Natalia Mămăligă

Olga Cojocaru